

Тарабан Є.В., ст. гр. ОНС-15, Дубиніна А.Г., ст. гр. ОП-14,  
Ткаліч І.О., асистент – науковий керівник

## **АНАЛІЗ ВИРОБНИЧОГО ТРАВМАТИЗМУ ЗА ПОКАЗНИКАМИ СТАТИСТИЧНОГО МЕТОДУ**

*Запорізька державна інженерна академія, кафедра ПЕОП*

Рівень виробничого травматизму та професійної захворюваності залишаються найбільш важливими показниками, за якими оцінюється ефективність управління охороною праці.

До основних чинників, що впливають на рівень травматизму, відносяться:

- технічні і технологічні (стан безпеки виробничого обладнання, технологічних процесів тощо);
- санітарно-гігієнічні (шум, вібрація, запиленість, освітленість тощо);
- організаційні (навчання, інструктаж тощо);
- соціально-психологічні (задоволеність роботою, психологічний клімат у колективі тощо);
- кліматичні (метеорологічні чинники, сонячна активність тощо);
- біографічні й антропометричні (вік, стаж, стать тощо);
- психофізіологічні і фізичні (увага, емоції, воля, реакція, витривалість, координація рухів);
- виробничі (обсяг продукції, чисельність працюючих, ритмічність роботи).

Виробничу травму слід розглядати як результат спільної дії множини причин технічного, санітарно-гігієнічного, організаційного характеру з урахуванням людського чинника, що включає антропологічні, психологічні і фізичні особливості працюючого.

Для аналізу виробничого травматизму застосовуються різноманітні методи, опис яких наведений у підручниках та наукових виданнях з охорони праці [2, 3]. Найбільш відомі методи аналізу травматизму, які відображають різні аспекти цього негативного явища, можна поділити на такі групи: статистичні, топографічні, економічні, експертних оцінок та інші [1].

Статистичний метод спрямовано на виявлення загальних закономірностей прояву травматизму. Травматизм при цьому розглядається як функція різних змінних. Виявлення найбільш впливових з цих змінних і характеру їх впливу на травматизм – це головна мета такого підходу. Оцінка стану охорони праці здійснюється за допомогою коефіцієнту частоти (Кч), коефіцієнту важкості травматизму (Кв), коефіцієнту втрат (Кп) – добуток коефіцієнтів частоти і важкості травматизму [4].

Вказані показники не завжди пов'язані з результатами виробничої діяльності, але саме їх використання дозволяє отримати загальну картину стану виробничого травматизму.

Від достовірності отриманих значень коефіцієнтів статистичного методу аналізу травматизму багато в чому залежить вірність вибору першочергових заходів з охорони праці, що і буде забезпечувати ефективність управління охороною праці.

### **Література**

1. Основи охорони праці: Підручник. / [Ткачук К. Н., Халімовський М.О., Зацарний В. В. та ін.] за ред. Ткачука К. Н., Халімовського М.О. – 2-ге видання, доповнене та перероблене – К.: Основа, 2006. – 488 с.
2. Охорона праці / [К. Н. Ткачук, А. О. Гурін, П. В. Бересневич та ін.]; за ред. К. Н. Ткачука. – К.: Охорона праці, 1998. – 320 с.
3. Жидецький В.Ц. Охорона праці. Навчальний посібник / Жидецький В.Ц., Джигерей В. С., Мельников О.В. – Л.: Афіша, 2000. – 350 с.
4. Гогіташвілі Г.Г. Про профілактику виробничого травматизму на машинобудівному підприємстві / Г. Г. Гогіташвілі, Н. В. Ступницька // Вісник Державного Університету «Львівська Політехніка». – 1995. – № 290. – С. 6-8.

